

نویسندگان برجسته قلمرو هنر

(از عهد کهن تا پایان سده‌ی نوزدهم)

به کوشش کریس ماری.

ترجمه‌ی صالح طباطبایی، فائزه دینی

انتشارات فرهنگستان هنر، ۱۳۸۴

هنرهای گوناگون در تأثیر خود بر ذهن هر چه بیشتر به یکدیگر شباهت می‌یابند، بدون آن که مرزهای عینی‌شان هیچ تغییری کند. موسیقی در عالی‌ترین کمال خود باید به صورت فرم درآید و با همان قدرت دوران باستان بر ما تأثیر گذارد؛ هنر تجسمی

در عالی‌ترین کمال خود باید به صورت موسیقی درآید و ما را با حضور چشم‌نواز بلاواسطه‌اش برانگیزد؛ شعر در کامل‌ترین تحول خود باید همچون موسیقی مجذوبمان سازد ولی هم‌زمان بسان پیکره‌ای تراشیده با وضوح تمام احاطه‌مان کند. سبک کامل هر هنر زمانی متجلی می‌شود که بداند چگونه محدودیت‌های خاص خود را برطرف سازد و با کاربرد خردمندانه‌ی خصوصیت متفردش مشخصه‌ای کلی‌تر به خود گیرد، اما بدون آنکه از امتیازات خاص خود دست بکشد.

فریدریش شیلر

در این اثر آرا و اندیشه‌های چهل و نه تن از صاحب نظران و نویسندگان شاخص سنت غربی درباره‌ی هنر و زیبایی‌شناسی مرور می‌شود.

کتاب برای دانشجویان هنر تدوین شده و گستره‌ی زمانی عهد کهن یونانی تا پایان سده‌ی نوزدهم را دربر گرفته است. شیوه‌ی معرفی به ترتیب تاریخی از آن رو است که تطورات حاصله بر سنت اندیشه‌ی غربی را در بستر تاریخ هنر ارائه دهد. هر مقاله با قلم یکی از نویسندگان معاصر متخصص در آن زمینه به نگارش درآمده و پس از شرح و تحلیل اندیشه‌های شخصیت معرفی شده با شرح حال مختصری از زندگی وی پایان یافته است. همچنین در بخش کتاب‌شناسی، نوشته‌های اصلی شخصیت مورد بحث قرار گرفته و سپس نوشته‌های فرعی‌ای که به قلم دیگران درباره‌ی اندیشه‌هایش به نگارش درآمده، معرفی می‌شوند.

بی‌شک پدیدآورندگان ادعای گردآوری همه‌ی نویسندگان تأثیرگذار قلمرو هنر را در این محدوده‌ی زمانی نداشته‌اند، بلکه کوشیده‌اند نمایندگان اصلی این رویکردهای متنوع غربیان را به هنر در کتاب حاضر بگنجانند. بنابراین از چهار دسته‌بندی متداخل و گاه متعارض - استفاده کرده و مقرر داشته‌اند که شخصیت موردنظر دست کم باید در یکی از دسته‌های ذیل جای گیرد.

- نویسندگانی که اغلب در پژوهش‌های مربوط به تاریخ و نظریه‌ی هنر یا فرهنگ دیداری مورد بحث قرار گرفته‌اند (مانند افلاطون، وازاری، کانت، هگل و وینکلمان)

- نویسندگانی که معرف دوره، مفهوم یا رویکرد مهمی در هنرند (از جمله فلوپین، بللوری و دوپیله)

- نویسندگانی که رویکرد تحلیلی‌شان به هنر کماکان در معرض بحث و نظر است (مانند کی‌یر کگارد)

- نویسندگانی که اغلب در مطالعات جاری نادیده گرفته می‌شوند (مانند زوتچارو و پائولویینو)

در این مجموعه نویسندگان حوزه‌ی عکاسی و قلمرو معماری و طراحی گنجانده نشده‌اند و تنها هنرمندان و هنرپژوهان معدودی که اندیشه‌هایشان به لحاظ اهمیت تاریخی در خور ذکر بوده، انتخاب شده‌اند.